

ภาคผนวก

ข้อกำหนดเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 8 บัญญัติว่า “อธิบดีจะอนุมัติและกำหนดสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนก็ได้โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของ ตลอดจนข้อบังคับเพื่อการดำเนินการและตรวจตราควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่เห็นสมควร เพื่อเป็นการประกันค่าภาษีอากรหรือค่าใช้ได้เป็นอย่างอื่น ซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกร้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บนและหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา 8 ทวิ บัญญัติว่า “อธิบดีมีอำนาจ (1) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น เพื่อให้ นำออกไปนอกราชอาณาจักรโดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (2) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า และอนุญาตให้ใช้ของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ทำการผลิต หรือผสม หรือประกอบในโรงงานผลิตนั้นได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ร้านค้าปลอดอากรและโรงผลิตสินค้าอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน”

มาตรา 10 ทวิ บัญญัติว่า “ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่จะนำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะสำเร็จ ภายใต้บังคับมาตรา 87 และมาตรา 88 การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของและพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยซึ่งเชื่อนว่านั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพที่ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น”

มาตรา 87 บัญญัติว่า “เมื่อได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้า ทักทบนให้พนักงานเจ้าหน้าที่จรรยาละเอียดแห่งของนั้นไว้ และเมื่อพอใจว่าได้มีการปฏิบัติ ครบถ้วนตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแล้ว ก็ให้เขียนคำรับรองว่าของนั้นได้เก็บในคลังสินค้า ทักทบนถูกต้องแล้ว”

มาตรา 88 บัญญัติว่า “รายการละเอียดแห่งของที่ได้จัดไว้ตามมาตรา 87 ให้ใช้สำหรับ ประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ ใน คลังสินค้าทักทบนประเภทโรงงานผลิตสินค้าให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามสูตรที่อธิบดีเห็นชอบหรือ ที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ลดเว้นการเก็บภาษีอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไป จากคลังสินค้าทักทบนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น”

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 ภาค 4 ของที่ได้รับยกเว้นอากร ประเภทที่ 7 บัญญัติว่า “ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของอากาศยานหรือเรือ รวมทั้งวัสดุที่ นำเข้ามาเพื่อซ่อมหรือสร้างอากาศยานหรือเรือ หรือส่วนของอากาศยานหรือเรือดังกล่าว หมาย เหตุ การยกเว้นอากรรวมทั้งของที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงการคลัง

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2534 มาตรา 10 บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับ มาตรา 11 วรรคสอง และมาตรา 12 วรรคสอง ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีมีดังนี้....

(3) ในกรณีสินค้าที่นำเข้าให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากร สำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทักทบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้ถือว่า ความรับ ผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำเข้าสินค้าออกจากคลังสินค้าทักทบนนั้น”

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 มาตรา 80/1 บัญญัติว่า “ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละศูนย์ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการ ประเภทต่างๆดังต่อไปนี้ 1) การส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่การส่งออกสินค้าซึ่งได้รับการยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81(3)” มาตรา 83/8 บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 83/9 ให้ผู้นำเข้า

ที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบขนสินค้าตามแบบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ด่านศุลกากรตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากรพร้อมกับชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ในกรณีนำเข้าสินค้าเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือในกรณีนำเข้าเครื่องจักร หรือวัตถุดิบ เพื่อใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกของผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ผู้นำเข้าจะวางเงินประกัน หลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกัน เพื่อเป็นประกันภาษีมูลค่าเพิ่มแทนการชำระภาษีก็ได้ วิธีการทำประกันและการถอนประกัน ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

ข้อกำหนดเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า

มาตรา 8 ทวิ (2) อธิบดีมีอำนาจอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า และอนุญาตให้ใช้ของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ทำการผลิตหรือผสม หรือประกอบในโรงพักสินค้านั้นได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้โรงผลิตสินค้าอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา 10 ทวิ ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้ามาเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะชำระสำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา 87 และมาตรา 88 การคำนวณภาษีให้ถือตามสภาพของราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพที่ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น

มาตรา 87 เมื่อได้ยื่นใบขนสินค้า และได้ขนของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดรายละเอียดแห่งของนั้นไว้ และเมื่อพอใจว่าได้มีการปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแล้ว ก็ให้เขียนคำรับรองว่าของนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนถูกต้องแล้ว

มาตรา 88 รายการละเอียดแห่งของที่ได้จัดไว้ตาม มาตรา 87 ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้นำใช้ของดังกล่าวในการผลิต หรือผสม หรือประกอบในคลังสินค้า ทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามสูตรที่อธิบดีเห็นชอบ หรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้งดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้า ทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น

มาตรา 89 บรรดาของที่เก็บในคลังสินค้านั้น ต้องเก็บไว้ในหีบห่อเดิมตามที่ได้นำเข้า มา เว้นแต่ของซึ่งเมื่อได้ขึ้นขึ้นแล้ว ได้รับอนุญาตให้ย้ายหีบห่อได้ ณ ทำเนียบท่าเรือ ภาออนุญาตให้เอาเข้ารวม ให้เลือกคัดให้แบ่งแยกกองให้บรรจุ ถากลับบรรจุใหม่ในคลังสินค้า ในกรณีเช่นนี้ให้เก็บของนั้นไว้ในหีบห่อตามที่เป็นอยู่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จดยาการนั้น และถ้าของนั้นมิได้เก็บไว้ดังกล่าวนี้ก็ดี ถ้าถ้าในภายหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงทำลงแก่ของอาหีบห่อที่เก็บไว้นั้นก็ดี เปลี่ยนแปลงในการบรรจุเข้าหีบห่อในคลังสินค้า ถ้าเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายและเลขหมายหีบห่อก็ดี ถ้าถ้าได้ขนย้ายของไปจากห้องในคลังสินค้าซึ่งได้เก็บไว้นั้นก็ดี หากมิได้ทำต่อหน้าและได้อนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ ท่านว่าของและหีบห่อนั้นให้ริบเสีย เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อส่งมอบตามใบอนุญาต ถาคำสั่ง ถาอำนาจ อันถูกต้องสำหรับการนั้น

มาตรา 90 ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าเดินเล่อไม่เก็บของในคลังสินค้าให้มีทางเข้าถึงหีบห่อของทุกห่อได้โดยสะดวกไซ้ร เมื่อได้ทำการเดินเล่อเช่นนี้เป็นครั้งแรก จะได้รับคำเตือนตามทางการ และต่อนั้นไปเมื่อได้กระทำการเดินเล่ออีก ท่านว่ามีความผิด ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 91 ของใดปรากฏว่าได้เก็บไว้ในคลังสินค้า และเป็นของยังมีได้ตรวจและส่งมอบถูกต้อง ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าไม่แสดงของนั้น ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรร้องขอไซ้ร ท่านว่าผู้ปกครองคลังสินค้านั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาทสำหรับหีบห่อหนึ่งๆที่ไม่ได้แสดงนอกจากค่าภาษีต้องเสียสำหรับของนั้น

มาตรา 92 ถ้าของใดที่ได้ยื่นใบขนเพื่อเก็บคลังสินค้า มิได้เก็บให้ถูกต้องตามใบขนก็ดี ถ้าเมื่อได้เก็บไว้ในคลังสินค้าแล้ว ได้ซ่อนเร้นถ้าย้ายขนไปจากคลังสินค้าด้วยประการใดๆก็ได้ หรือ ออกจากหีบห่อ ถ้าย้ายจากหีบห่ออันหนึ่งไปบรรจุในหีบห่ออีกอันหนึ่ง ถ้าทำด้วยประการอื่นใดก็ดี ย้ายถ้าย้ายซ่อนเร้นโดยมิชอบด้วยกฎหมายไซ้ร้ทำนให้รับของนั้นเสีย

มาตรา 93 ผู้ใดบังอาจลอบเปิดคลังสินค้า ถาล่วงเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้านั้น เว้นแต่จะได้เข้าไปต่อน้ำพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งๆไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน

มาตรา 94 อธิบดีไม่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้นำของเข้า ถ้าเจ้าของ ถ้าผู้รับตราสั่ง ในเหตุที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่ของระหว่างที่เก็บอยู่ในคลังสินค้า เพราะเกิดเพลิงไหม้ถา เพราะอุบัติเหตุอย่างอื่นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงเสียได้ ถาเพราะเหตุเสียหายไม่ว่าอย่างใดๆ เว้นแต่การเสียหายในเกิดจากความจงใจละเลย ถาการกระทำ ถากระเว้นกระทำของพนักงานในเวลากระทำการตามหน้าที่

มาตรา 95 ถ้าของใดที่เก็บในคลังสินค้า ถาที่ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้า ถาที่ยื่นใบขนเพื่อรับมอบไปจากคลังสินค้านั้น สูญหาย ถาถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในขณะที่อยู่บนเรือก็ดี ถาในเวลาย้ายถอนขนขึ้นก็ดี ในเวลารับเข้าเก็บในคลังสินค้า ถาเวลาที่อยู่ในคลังสินค้าก็ดี ท่านว่าอธิบดีอาจยกเว้นค่าภาษีที่จะต้องเสีย ถาคืนค่าภาษีที่ได้เสียแล้วสำหรับของนั้นได้

มาตรา 96 ถ้าในเวลาใดเวลาหนึ่ง ปรากฏว่าของในคลังสินค้ามีปริมาณน้อยลงกว่าที่จดไว้ในใบขนสินค้าเดิมเมื่อนำของนั้นเข้าเก็บ และปริมาณที่ต่างกันนี้ไม่มีเหตุผลปรากฏในบันทึกของพนักงานก็ดี ถาไม่ปรากฏในเหตุที่อธิบดี หากได้เห็นสมควรอนุญาตมิให้ต้องคิดค่าภาระติดพันนั้นก็ดี ท่านให้ถือว่าของตามปริมาณที่ต่างกันอันแสดงเหตุมิได้นั้น เป็นของที่ได้ย้ายขนไปโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงาน และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา 27 บังคับแก่กรณีเช่นกล่าวนี

มาตรา 97 ของใดที่เก็บในคลังสินค้าแห่งหนึ่งนั้น จะย้ายไปเก็บในคลังสินค้าแห่งอื่นใดในพระราชอาณาจักรก็ได้ โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสำหรับกรมอันอธิบดีจะได้ตั้งขึ้นไว้

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับเขตปลอดอากร

มาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 บัญญัติว่า “ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะนำเข้าสำเร็จภายใต้บังคับมาตรา 87 และมาตรา 88 การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น ในกรณีของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือที่อธิบดีประกาศกำหนด” หมายเหตุ มาตรา 10 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2543

มาตรา 97 ตริ ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรสำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยกฎกระทรวง

มาตรา 97 จัตวา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดของ ของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร

มาตรา 97 เบญจ ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามที่อธิบดีอนุมัติ

(2) ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากรสำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(3) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่นให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 97 ฉ การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้ได้รับการยกเว้นภาษีสุรา หารปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นและการจัดเก็บตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียมดังกล่าว

มาตรา 97 สัตต ในกรณีการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในข้อบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใดๆ แก่ของนั้น ทั้งนี้โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 97 ัฐ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนเงินอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 97 นว การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร หรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าขอเช่นว่านั้นออกจากเขตปลอดอากร ทั้งนี้โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการกำจัดหรือทำลายวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากรโดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 97 ทศ ให้นำบทบัญญัติในหมวด 10 เก็บของในคลังสินค้า และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับการนำของเข้า การเก็บรักษา การส่งของออก การควบคุม การขนย้ายของในเขตปลอดอากร และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุโลม

หมายเหตุ – เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยที่ในปัจจุบันการค้าขายระหว่างประเทศได้มีการแข่งขันกันอย่างมาก การสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆด้วยเหตุนี้จึงสมควรกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นในประเทศไทย เพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับสินค้านั้นเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการส่งเสริมการส่งออกอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งการจัดตั้งเขตปลอดอากรสามารถกระทำได้โดยขออนุมัติต่ออธิบดีกรมศุลกากรเท่านั้น จึงมีความสะดวกรวดเร็ว และเป็นหลักการที่มีความสอดคล้องกับหลักสากลดังที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาเกี่ยวโตขององค์การศุลกากรโลก จึงเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกที่สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกิจการของตนได้และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อให้มีขอบเขตการดำเนินงานได้ครอบคลุมมากขึ้น รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นให้มีความยืดหยุ่นและเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

ด้วยบริษัท/ห้าง.....สำนักงานตั้งอยู่
เลขที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
หมายเลขโทรศัพท์.....มีความประสงค์จะขออนุญาตจัดตั้งคลังสินค้า
ทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า เพื่อผลิตสินค้าประเภท.....
ส่งออกไปยังต่างประเทศ ณ โรงงานของบริษัท/ห้างฯ ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....โดยขอแจ้งรายละเอียดเพื่อประกอบการ
พิจารณา ดังนี้

1. ความเป็นมาของกิจการ

- 1.1 บริษัท/ห้างฯ ก่อตั้งเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 1.2 เงินทุนจดทะเบียน.....ล้านบาท ได้ชำระมูลค่าหุ้นและจำนวน.....ล้านบาท
- 1.3 มีหุ้นที่ถือโดยคนไทยร้อยละ.....และถือโดยคนต่างประเทศร้อยละ.....
- 1.4 ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามบัตรเลขที่.....หมดอายุวันที่
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าวัตถุดิบ).....
- 1.5 ได้รับการส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออกจากกรมศุลกากร โดยการคืนอากร
นำเข้าตามมาตรา 19 ทวิ หรือคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า (ชี้แจงความที่ไม่ต้องการ
ออก)

- 1.6 บริษัท/ห้างฯ ได้รับหรือไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางศุลกากรจากประเทศ.....
- 1.7 บริษัท/ห้างฯ ได้รับหรือไม่ได้รับสิทธิโควตาในการส่งออก.....

2. ขนาดและความสำคัญของกิจการ

- 2.1 โรงงานสร้างอยู่ในเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา
- 2.2 มีเครื่องจักรจำนวน.....เครื่อง คิดเป็นมูลค่า (หลังหัก
ค่าเสื่อมราคา).....ล้านบาท
- 2.3 มีคนงานและพนักงานรวม.....คน ทำการผลิตวันละ.....ผลัด

2.4 มีกำลังการผลิตในปัจจุบันประมาณเดือนละ.....และ
กำลังการผลิตเต็มทีประมาณเดือนละ.....

2.5 มีการผลิตภายในโรงงานร้อยละ.....นอกโรงงาน
ร้อยละ.....

3. สภาพทั่วไปของโรงงาน

3.1 บริเวณโรงงานล้อมรอบด้วยรั้ว.....จำนวน.....ด้าน
ทิศเหนือ จด.....
ทิศใต้ จด.....
ทิศตะวันออก จด.....
ทิศตะวันตก จด.....

3.2 มีประตูสำหรับรถยนต์เข้า-ออกจำนวน.....ประตู

3.3 มีอาคาร.....หลัง แต่ละอาคารใช้ดำเนินการ ดังนี้
อาคารหลังที่ 1 ก่อสร้างด้วย.....ใช้เป็น.....
อาคารหลังที่ 2 ก่อสร้างด้วย.....ใช้เป็น.....
อาคารหลังที่ 3 ก่อสร้างด้วย.....ใช้เป็น.....
อาคารหลังที่ 4 ก่อสร้างด้วย.....ใช้เป็น.....
อาคารหลังที่ 5 ก่อสร้างด้วย.....ใช้เป็น.....

4. การนำเข้าวัตถุดิบ

4.1 มีการใช้วัตถุดิบจากในประเทศในอัตราส่วนร้อยละ.....
4.2 มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบเฉลี่ยประมาณ.....ล้านบาท
คิดเป็นภาษีอากรรวมประมาณ.....ล้านบาท โดยมีสถิติการนำเข้า
วัตถุดิบย้อนหลัง 3 ปี (ถ้ามี) ดังนี้

ปี	มูลค่านำเข้า	ภาษีอากรรวม (ขาเข้า-มูลค่าเพิ่ม-เทศบาล)
25.....		
25.....		
25.....		

4.3 ปริมาณการวัตถุดิบคงเหลือสูงสุดในแต่ละช่วง 3 เดือน คิดเป็นมูลค่า
ประมาณ.....ล้านบาท เป็นค่าภาษีอากรรวมประมาณ.....ล้านบาท

5. การส่งออกสินค้าสำเร็จรูป

5.1 สินค้าที่ผลิตส่งไปจำหน่ายยังประเทศ.....

5.2 มีการจำหน่ายภายในประเทศในอัตราส่วนร้อยละ.....

5.3 มูลค่าส่งออกเฉลี่ยประมาณปีละ.....ล้านบาท โดยสถิติ

มูลค่าส่งออกย้อนหลัง 3 ปี (ถ้ามี) ดังนี้

ปี	มูลค่านำเข้า	ภาษีอากรรวม (ขาเข้า-มูลค่าเพิ่ม-เทศบาล)
25.....		
25.....		
25.....		

6. รายละเอียดเอกสารประกอบการพิจารณา

6.1 ใบสำคัญแสดงการขอทะเบียนบริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัดเลขที่.....
เมื่อวันที่.....

6.2 หนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัด.....
เลขที่..... ออกให้ ณ วันที่.....

6.3 ใบทะเบียนการค้ากรมสรรพากร เลขที่.....
ออกให้เมื่อวันที่.....

6.4 รายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่.....

6.5 ใบอนุญาตตั้งโรงงานของกระทรวงอุตสาหกรรมเลขที่.....
ออกให้ วันที่.....

6.6 ใบอนุญาตขยายโรงงานของกระทรวงอุตสาหกรรมเลขที่.....
ออกให้ วันที่.....

6.7 ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของกระทรวงอุตสาหกรรมเลขที่.....
ออกให้ วันที่..... สิ้นสุดวันที่.....

6.8 ที่ตั้งโรงงานตั้งอยู่บนโฉนดที่ดินของ.....
จำนวน.....หน้า เลขที่โฉนด.....

6.9 สัญญาเช่าโรงงาน.....ลงวันที่.....
เช่าที่ดินเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา
อายุสัญญาเช่า.....ปี สิ้นสุดวันที่.....

6.10 งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว (3 ปีย้อนหลัง) ตั้งแต่ปี.....ถึงปี.....

6.11 แบบแปลนแผนผังโรงงานจำนวน 4 ชุด

7. ซีจีเอ็นขั้นตอนกรรมวิธีการผลิตสินค้า

8. ซีจีเอ็นวิธีการควบคุมวัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป พร้อมตัวอย่าง

เอกสาร

9. ซีจีเอ็นวิธีการควบคุมทางด้านบัญชี

บริษัท/ห้าง ขอรับรองข้อความข้างต้นถูกต้องครบถ้วน ตามความเป็นจริงทุกประการ พร้อมทั้งบริษัท/ห้างฯ ได้แนบเอกสารตามข้อ 6, 7, 8 และ 9 มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ คำขอทั้งสองแผ่นนี้ ให้ใช้กระดาษของผู้ร้องขอได้ แต่ต้องไม่เปลี่ยนข้อความอันเป็นสาระสำคัญ

ตามประกาศกรมศุลกากรที่... 87/2546

คำขอจัดตั้งเขตปลอดอากร

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง ขอจัดตั้งเขตปลอดอากร

เรียน ผอ.ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์

ด้วยข้าพเจ้า (ชื่อนิติบุคคล).....

โดย.....

ตำแหน่ง.....สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....มีความประสงค์จะขอตั้ง

เขตปลอดอากรชื่อ.....เพื่อ

ประกอบกิจการ.....สถานที่ที่ขอจัด

ตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ขอแจ้ง

รายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาจัดตั้งเป็นเขตปลอดอากร ดังนี้

1. (ชื่อนิติบุคคล) ก่อตั้งเมื่อวันที่.....
เดือน..... พ.ศ..... ประกอบกิจการ
ตามหลักฐานการจดทะเบียน.....

2. ปัจจุบัน (ชื่อนิติบุคคล).....มีเงินทุนจดทะเบียน.....ล้านบาท
บาท ได้ชำระมูลค่าหุ้นแล้วจำนวน ล้านบาท

3. สถานที่ที่ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรมีเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....

ตารางว่า ปัจจุบันมีสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน ดังนี้.....

4. สิทธิในสถานที่ที่ขอจัดตั้ง

☐ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่.....

☐ เป็นผู้ที่มีสิทธิครอบครอง ตามสัญญาเช่า เลขที่.....
ลงวันที่.....

☐ เป็นผู้ที่มีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง ตามหนังสือ
เลขที่.....

ลงวันที่.....

☐ อื่น ๆ
(ระบุ).....

.....

5. กรณีขอจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อการประกอบอุตสาหกรรม

☐ ได้รับอนุมัติให้เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือให้เป็นเขตชุมชน
อุตสาหกรรมประเภทอาคารโรงงานเอกเทศ เลขที่..... ลงวันที่.....

☐ ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปของการนิคม
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เลขที่.....ลงวันที่.....

☐ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามบัตรเลขที่.....หมดอายุวันที่.....

☐ อื่น ๆ
(ระบุ).....

.....

6. เมื่อได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรแล้ว ข้าพเจ้าจะดำเนินการจัดตั้งเขตปลอด

อากรตาม แบบแปลนแผนผังที่กรมศุลกากรได้รับรองแล้ว ทั้งนี้ จะสามารถเปิดดำเนินการได้

ภายใน วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ และจะปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและ

กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ระเบียบ คำสั่ง และประกาศกรมศุลกากรทั้งที่ใช้บังคับอยู่หรือที่จะออกใช้

ต่อไปภายหน้า ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายินยอม ให้กรมศุลกากรยกเลิกคำขอจัดตั้งเขตปลอดอากรหรือ

พิจารณาดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควรและยินยอมสละสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

ตามสัญญาและละเมิด พร้อมนี้ได้จัดส่ง รายละเอียดโครง การและเอกสารประกอบการพิจารณาลง

ลายมือชื่อผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลพร้อมประทับ-ตราสำคัญของนิติบุคคล จำนวน

อย่างละ 2 ชุด ยกเว้นข้อ (6.2.6) จำนวน 3 ชุด มาเพื่อประกอบการ พิจารณาด้วยแล้ว ดังนี้

6.1 รายละเอียดโครงการจัดตั้งเขตปลอดอากร

6.1.1 โครงการดำเนินงาน วัตถุประสงค์ ประเภทของกิจการหรือประเภท
อุตสาหกรรมที่จะเข้ามาดำเนินการในเขตปลอดอากร

6.1.2 แผนงาน แผนการบริหารจัดการ ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการจัดสร้างสิ่งปลูก
สร้าง สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ และกำหนดระยะเวลาพัฒนาโครงการตั้งแต่
เริ่มต้นจน แล้วเสร็จ

6.1.3 แผนการเงิน แหล่งเงินทุน และขนาดของการลงทุน

6.1.4 แผนการขาย ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือการใช้สิทธิครอบครองสังหาริมทรัพย์ หรือ
สังหาริมทรัพย์ เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

6.1.5 แผนการดูแลรักษาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะหรือข้อเสนอเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนเพื่อบำรุงรักษาซ่อมแซม และเสริมสร้างระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

6.1.6 โครงการที่จะขยายได้ในอนาคต (ถ้ามี)

6.1.7 อื่นๆ เช่น ผลที่เกิดจากการดำเนินการที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศมาตรการป้องกันความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม และมาตรการกำจัดมลภาวะ และรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

6.2 เอกสารประกอบการพิจารณา

6.2.1 สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

6.2.2 สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำขอ

6.2.3 สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)

6.2.4 งบการเงินที่ได้รับการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต ย้อนหลัง 3

6.2.5 สำเนาโฉนดที่ดิน หรือสำเนาหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หรือหนังสืออนุญาตให้มีสิทธิในการบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง

6.2.6 แผนที่โดยสังเขป แบบแปลนแผนผังของสถานที่ที่ขอจัดตั้ง และสิ่งปลูกสร้าง ขนาดไม่ต่ำกว่า 40x60 ซม.

6.2.7 หนังสือรับรองการก่อสร้าง และการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภคที่จำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข รวมทั้ง กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนพร้อมที่จะเปิดดำเนินการ

6.2.8 กรณีที่ผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อประกอบการอุตสาหกรรมให้ยื่น

☐ สำเนาหนังสืออนุญาตให้เป็นเขตประกอบอุตสาหกรรมหรือให้เป็นเขตอุตสาหกรรมประเภทอาคารโรงงานเอกเทศจากกระทรวงอุตสาหกรรม

☐ สำเนาหนังสืออนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ใช้พื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป

☐ สำเนาหนังสือส่งเสริมการลงทุนจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสำหรับกิจการเขตอุตสาหกรรม หรือกิจการเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ หรือกิจการเขตอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

☐ สำเนาหนังสืออนุญาตหรือหนังสือรับรองสำหรับอุตสาหกรรม อื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ อื่นๆ

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในคำขอจัดตั้ง รายละเอียดโครงการและเอกสารประกอบการศึกษาดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ประทับตรามติบุคคล

ตามประกาศกรมศุลกากรที่ ...87/2546

คำขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

1. ด้วยข้าพเจ้า(ชื่อนิติบุคคล).....

โดย.....ตำแหน่ง.....

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....มีความประสงค์ขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

ชื่อ.....เพื่อประกอบ

กิจการ.....

จำนวนเนื้อที่.....ไร่งาน.....ตารางวา และได้

ยื่นเอกสารจำนวนอย่างละ 2 ชุด เพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

1.1 สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

1.2 สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนและบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำขอ

1.3 สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)

1.4 หนังสือให้ความยินยอมจากผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

1.5 แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการในเขตปลอดอากร

2. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากกรมศุลกากรให้ประกอบกิจการ

ในเขตปลอดอากรตามคำร้องขอนี้แล้ว จะปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ระเบียบ คำสั่งและ

ประกาศกรมศุลกากรทั้งที่ใช้บังคับอยู่หรือที่จะออกใช้ต่อไปภายหน้า หากมีการฝ่าฝืนข้าพเจ้า

ยินยอมให้กรมศุลกากรดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ประทับตรานิติบุคคล